

Verwerende partij: Franse Republiek

Conclusies

— vaststellen dat de Franse Republiek, door bij het beoordelen van het commerciële karakter van het voorhanden hebben door particulieren van tabaksfabrikaten uit een andere lidstaat een louter kwantitatief criterium te gebruiken, doordat zij dit criterium per individueel voertuig (en niet per persoon), globaal voor alle tabaksproducten toepast, waardoor de invoer van tabaksproducten uit een andere lidstaat door particulieren gewoonweg wordt belet wanneer het om meer dan twee kilogram per individueel voertuig gaat, de krachtens richtlijn 92/12/EEG van de Raad van 25 februari 1992⁽¹⁾, met name de artikelen 8 en 9 ervan, en krachtens artikel 34 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;

— de Franse Republiek verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Vooreerst verwijt de Commissie aan verweerster het gebruik van een louter kwantitatief criterium voor het bepalen van een inbreuk terwijl de in artikel 9, lid 2, van voormelde richtlijn 92/12 (en ook in artikel 32, lid 3, van richtlijn 2008/118⁽²⁾) vermelde niveaus slechts indicatief zijn en geenszins het enige element kunnen zijn dat in aanmerking wordt genomen om te bepalen of de tabak werkelijk voor commerciële doeleinden voorhanden wordt gehouden dan wel voor eigen gebruik van de particulier die het vervoert.

Bovendien merkt de Commissie op dat de in de artikelen 575 G en H van het algemeen belastingwetboek neergelegde drempels van 1 en 2 kg voor alle voorhanden zijnde tabaksproducten (sigaretten, rooktabak, sigaren, enz.) gelden, terwijl de door de richtlijn bepaalde minimumniveaus cumulatieve indicatieve niveaus zijn, die voor elk van de tabaksproducten worden bepaald.

Verzoekster stelt tevens dat de Franse regelgeving drempels per voertuig instelt en niet per persoon, hetgeen het eenvoudigweg cumuleren van de vervoerde hoeveelheden in eenzelfde voertuig tot gevolg heeft, ongeacht het aantal personen aan boord van het voertuig.

Ten tweede voert verzoekster schending van artikel 34 VWEU aan aangezien de nationale bepalingen de invoer in Frankrijk van bepaalde hoeveelheden tabaksproducten vanuit een andere lidstaat beletten, ook al worden zij voorhanden gehouden voor eigen gebruik van de betrokkene. Het zou dus gaan om „maatregelen van gelijke werking als kwantitatieve invoerbepalingen” die tot doel of tot gevolg hebben producten uit andere lidstaten minder gunstig te behandelen.

De Commissie verwerpt ten derde de door verwerende partij ingeroepen rechtvaardigingsgronden die met name verband houden met het ontbreken van harmonisatie van het belastingwezen op Europees niveau en ook met de noodzaak de doel-

stelling van bescherming van de volksgezondheid te waarborgen door de strijd tegen roken op te voeren.

- ⁽¹⁾ Richtlijn 92/12/EEG van de Raad van 25 februari 1992 betreffende de algemene regeling voor accijnsproducten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop (PB L 76, blz. 1).
⁽²⁾ Richtlijn 2008/118/EG van de Raad van 16 december 2008 houdende een algemene regeling inzake accijns en houdende intrekking van richtlijn 92/12/EEG (PB 2009, L 9, blz. 12).

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Rechtbank Haarlem (Nederland) op 16 mei 2011 — DHL Danzas Air & Ocean (Netherlands) BV tegen Inspecteur van de Belastingdienst/Douane West, kantoor Hoofddorp Saturnusstraat

(Zaak C-227/11)

(2011/C 226/23)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Rechtbank Haarlem

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekster: DHL Danzas Air & Ocean (Netherlands) BV

Verweerder: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane West, kantoor Hoofddorp Saturnusstraat

Prejudiciële vraag

- 1) Moeten de [...] actieve netwerkanalysatoren [van het type J6801B] worden ingedeeld onder post 9030 40 of onder post 9031 80?
- 2) Is verordening (EG) nr. 129/2005⁽¹⁾ van de Commissie van 20 januari 2005 [...] ongeldig, omdat de Commissie in deze verordening de onder de punten 3 en 4 genoemde netwerkanalysatoren onjuist heeft ingedeeld, te weten in post 9031 80 39, in plaats van onder post 9030 40?

⁽¹⁾ Tot indeling van bepaalde goederen in de gecombineerde nomenclatuur en wijziging van verordening (EG) nr. 955/98 (PB L 25, blz. 37).

Beroep ingesteld op 19 mei 2011 — Franse Republiek/Europees Parlement

(Zaak C-237/11)

(2011/C 226/24)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Franse Republiek (vertegenwoordigers: E. Belliard, G. de Bergues en A. Adam, gemachtigden)

Verwerende partij: Europees Parlement

Conclusies

- nietigverklaring van het besluit van het Europees Parlement van 9 maart 2011 betreffende het rooster van de vergaderperiodes van het Parlement voor 2012;
- verwijzing van het Europees Parlement in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster één enkel middel aan: schending van het aan het VEU en het VWEU gehechte Protocol (nr. 6) betreffende de plaats van de zetels van de instellingen, van bepaalde instanties, organen, organisaties en diensten van de Europese Unie en van het aan het EGA-Verdrag gehechte Protocol (nr. 3) betreffende de plaats van de zetels van de instellingen, van bepaalde instanties, organen, organisaties en diensten van de Europese Unie, alsmede niet-inachtneming van het arrest van het Hof van 1 oktober 1997, Frankrijk/Parlement (C-345/95, Jurispr. blz. I-5235).

Volgens de Franse regering heeft het Europees Parlement, door vast te stellen dat twee van de elk jaar te Straatsburg te houden twaalf perioden van de maandelijkse voltallige zittingen worden teruggebracht van vier naar twee dagen en in 2012 in dezelfde week in oktober plaatsvinden, getracht de regel te omzeilen dat de twaalf perioden van de maandelijkse voltallige zittingen, met inbegrip van de begrotingszitting, te Straatsburg worden gehouden. Het bestreden besluit leidt in feite tot schrapping van één van de twaalf perioden van de maandelijkse voltallige zittingen die elk jaar te Straatsburg dienen te worden gehouden. Het heeft dan ook als enig doel de duur van de aanwezigheid van de EP-leden op de zetel van het Europees Parlement te verminderen en vindt geen rechtvaardiging in een vereiste met betrekking tot de interne organisatie van de werkzaamheden van die instelling.

Beroep ingesteld op 19 mei 2011 — Franse Republiek/ Europees Parlement**(Zaak C-238/11)**

(2011/C 226/25)

*Procestaal: Frans***Partijen**

Verzoekende partij: Franse Republiek (vertegenwoordigers: E. Belliard, G. de Bergues en A. Adam, gemachtigden)

Verwerende partij: Europees Parlement

Conclusies

- nietigverklaring van het besluit van het Europees Parlement van 9 maart 2011 betreffende het rooster van de vergaderperiodes van het Parlement voor 2013;
- verwijzing van het Europees Parlement in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster één enkel middel aan: schending van het aan het VEU en het VWEU

gehechte Protocol (nr. 6) betreffende de plaats van de zetels van de instellingen, van bepaalde instanties, organen, organisaties en diensten van de Europese Unie en van het aan het EGA-Verdrag gehechte Protocol (nr. 3) betreffende de plaats van de zetels van de instellingen, van bepaalde instanties, organen, organisaties en diensten van de Europese Unie, alsmede niet-inachtneming van het arrest van het Hof van 1 oktober 1997, Frankrijk/Parlement (C-345/95, Jurispr. blz. I-5235).

Volgens de Franse regering heeft het Europees Parlement, door vast te stellen dat twee van de elk jaar te Straatsburg te houden twaalf perioden van de maandelijkse voltallige zittingen worden teruggebracht van vier naar twee dagen en in 2013 in dezelfde week in oktober plaatsvinden, getracht de regel te omzeilen dat de twaalf perioden van de maandelijkse voltallige zittingen, met inbegrip van de begrotingszitting, te Straatsburg worden gehouden. Het bestreden besluit leidt in feite tot schrapping van één van de twaalf perioden van de maandelijkse voltallige zittingen die elk jaar te Straatsburg dienen te worden gehouden. Het heeft dan ook als enig doel de duur van de aanwezigheid van de EP-leden op de zetel van het Europees Parlement te verminderen en vindt geen rechtvaardiging in een vereiste met betrekking tot de interne organisatie van de werkzaamheden van die instelling.

Hogere voorziening ingesteld op 3 maart 2011 door Siemens AG tegen het arrest van het Gerecht (Tweede kamer) van 19 mei 2011 in zaak T-110/07, Siemens AG/Europese Commissie**(Zaak C-239/11 P)**

(2011/C 226/26)

*Procestaal: Duits***Partijen**

Rekwirante: Siemens AG (vertegenwoordigers: I. Brinker, C. Steinle, M. Hörster, Rechtsanwältin)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

Rekwirante verzoekt

- 1) het arrest van het Gerecht (Tweede kamer) van 3 maart 2011 (zaak T-110/07) te vernietigen, voor zover het bezwaarend is voor rekwirante;
- 2) de beschikking van de Commissie van 24 januari 2007 (COMP/F/38.899 — Gasgeïsoleerd schakelmateriaal) gedeeltelijk nietig te verklaren, voor zover deze betrekking heeft op rekwirante,
  - subsidiair, de bij deze beschikking aan rekwirante opgelegde geldboete in te trekken of te verlagen;
- 3) meer subsidiair, de zaak naar het Gerecht te verwijzen voor afdoening overeenkomstig het arrest van het Hof van Justitie;